

ἐν 211, σ. 222.

«Ἀπὸ τὸ ὀρθὸν σύστημα ὅλων ἐκείνων τῶν πραγμάτων, ὅπου ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπερρεσίαν τοῦ τόσον ζηλοτύπου καὶ ἀναγκαίου ἔργου τῶν Νοταρίων, εἰς τῶν ὁποίων τὰς χεῖρας καταθέτονται καὶ φυλάττονται ἢ συνθήκαις καὶ συμβιβασμοὶ τῶν ἀνθρώπων . . .».

413

1770. Φιρμάνιον σ. Ἀβδούλ Χαμητ Α', ὑπὲρ τῶν Ἀ ν α τ. Σ π ο ρ ά δ ω ν, μνημ. ἐν 451, σ. 34 καὶ 89. Πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 128 καὶ 361.

414

1770. Μπουγιουρντι ἀπὸ 25 Νοεμβρ. τοῦ Χατζῆ Τζεφέρ, καπουδὰν πασᾶ, πρὸς τοὺς προεστοὺς καὶ τὸν λαὸν τῶν Κ υ κ λ ά δ ω ν, δι' οὗ συγχωροῦνται ὅσοι «ἐδούλευσαν τῶν Μοσχοβιτῶν τὴν ἀρμάδα», διότι «τὰ περασμένα, καλὰ περασμένα» . . . «ὅμως νὰ μὴ εὔγουν πλέον ἀπὸ τὸν κύκλον τῆς ραγιαδοσύνης τους, φυλάττοντες τὸ παλαιὸν ραγιαλίκι τους . . . καὶ νὰ καθίσετε εἰς τὸ ἐξῆς ἡσυχοὶ . . . μένοντες ραγιαδες χασίλικοι . . .», ἐν 291, σ. 270-272.

415

1771. Συμφωνία τῆς 27 Νοεμβρίου, μεταξὺ τῶν ἐμπόρων Ἀ ν δ ρ ο υ, ἐν 288, σ. 167-168.

« . . . καὶ ἐσυμφώνησαν, ὅτι, κατὰ τὴν παλαιὰν συνήθειαν τοῦ τόπου, ὅ,τι πρᾶγμα ἤθελεν ἔλθει εἰς τὸ Κάστρον μὲ καῖκι, νὰ μὴν ἡμπορῇ κανένας ἀπὸ τοὺς πραγματευτὰς νὰ ἀγοράζῃ πρᾶγμα διὰ τὸ ἐργαστήριόν του εὐθύς, ἀλλὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀφ' οὗ κοπῇ τὸ παζάρι του, νὰ ψωνίζον ὁ κόσμος μὲ κάθε λογῆς ἐλευθερίαν καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας, ὅσον πρᾶγμα ἤθελε μείνει, ὑποσχέθησαν νὰ πέρῃν κάθε ἐργαστῆρι ὅσον τοῦ ἐγγίξῃ, χωρὶς νὰ ἡμπορῇ κανένα ἐργαστῆρι νὰ πέρῃν παραπάνω ἀπὸ τὸ ἄλλο . . .».

416

1772. Προσταγὴ τοῦ ρώσου ἀρχηγοῦ τοῦ Στόλου Παύλου Νέστεροβ, ἀπὸ 26 Ἰουλίου, «εἰς τὴν καντζελαρίαν τῆς νήσου Μ υ κ ό ν ο υ, καὶ εἰς ὅλον τὸν λαόν, καθὼς τοῦ ἱεροῦ καταλόγου, ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς κοσμικοὺς, μικροὺς καὶ μεγάλους», ρωσιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ, ἀνέκδοτος, ἐν ΓΑΚ, Φάκ. Μυκόνου 21.

« . . . κάθε ἓνας ἔχει χρέος πρῶτον νὰ φέρῃ ἐγγράφως εἰς τὸ χαρτὶ τὴν ἀγωγὴν, ὅπου ἔχει, εἰς τὴν καντζελαρίαν, μὲ τὴν ἀναφορὰ του . . . καὶ ἡ καντζελαρία ἔχει χρέος . . . χωρὶς ἄρρηταν νὰ τὴν ἀκολουθήσουν, κάνοντάς τιν μὲ τοὺς νόμους τοὺς συνηθισμένους εἰς τὸ νησί σας καὶ κατὰ τοῦτο νὰ γένῃ ἡ ἐκπλήρωσις καὶ ὁπότε μὲ τέτοιον τρόπον ἤθελεν νὰ γίνῃ ἀπόφασις, τότε κανένας, μὲ κανένα τρόπον, εἰς τὸ ἐξῆς νὰ γυρεύῃ ἄλλας κρίσεις δὲν ἡμπορεῖ καὶ τοιούτους πονθενὰ δὲν τοὺς δέχονται, ἐπειδὴ πρὶν ν' ἀρχίσουν τὴν διαφορὰν τοὺς αὐτὴν, μοναχοὶ τοὺς ὑπεσχέθησαν ἐγγράφως νὰ μείνουν εὐχαριστημένοι εἰς αὐτὴν

